NU IN DE WINKEL
#34 SEX
het achtste wereldwonder

(/Abonnement/)

MISTER MOTLEY

(/)

ARCHIEF

HOMEPAGE (/)

LICHT (/LICHT/)

HELP ME! (/LIEVE_MOTLEY/)

PAPER PODIUM
(/PAPER_PODIUM/)
over tijdschriften

HANNE HAGENAARS
(/HANNE_HAGENAARS/)

LEVEN NA DE ACADEMIE
(/LEVEN_NA_DE_ACADEMIE/)

EXPOSITIES (/EXPO_S/)

(/Expo_s/2013/10
/28/Tentoonstelling__To_The_Reader__op_Impakt_Festival_2013/)
Tentoonstelling ‘To The Reader’ op Impakt Festival 2013 (/Expo_s
/2013/10
/28/Tentoonstelling__To_The_Reader__op_Impakt_Festival_2013/)

RECENTE ARTIKELEN

- Vier brengt vertier (/2013/10/29/Vier_brengt_vertier/)
- Tentoonstelling ‘To The Reader’ op Impakt Festival 2013 (/Expo_s
/2013/10
/28/Tentoonstelling__To_The_Reader__op_Impakt_Festival_2013/)
- Een les in zes (/2013/10/27/Een_les_in_zes/)
- 10 dagen tot het nieuwe maatpak (/2013/10/23
/10_dagen_tot_het_nieuwe_maatpak/)
- Een verzameling over het verzamelen van rariteiten
(/Paper_Podium/2013/10
/22/Een_verzameling_over_het_verzamelen_van_rariteiten/)
- KadS 2013: Een culturele manifestatie in de Schinkelbuurt
(/Expo_s/2013/10
/22/KadS_2013_Een_culturele_manifestatie_in_de_Schinkelbuurt/)
- Ook werden er mensen boos (/2013/10/20
/Ook_werden_er_mensen_boos/)
- Schilderijen van Wim Claessen in Galerie Roger Katwijk (/Expo_s
/2013/10
/19/Schilderijen_van_Wim_Claessen_in_Galerie_Roger_Katwijk/)
- Klagen in octaven (/2013/10/19/Klagen_in_octaven/)
- The hand, the eye and it: Hedwig Houben in 1646 (/Expo_s
/2013/10
/18/The_hand_the_eye_and_it_Hedwig_Houben_in_1646/)

**Blogs (/Archief
/Blog/)**
The past inside the
present (/Archief
/Blog/The_past_inside_the_pres
In Papoea (/Archief
/Blog/In_Papoea/)
Sex (/Archief
/Blog/Sex/)
Rijksakademie OPEN
(/Archief
/Blog/Rijksakademie_OPEN/)
Leven na de
academie (/Archief
/Blog/Leven_na_de_academie/)
Over onze ouders
(/Archief
/Blog/Over_onze_ouders/)
Geschiedenis
(/Archief
/Blog/Geschiedenis/)
Eindexamens 2012
(/Archief
/Blog/Eindexamens_2012/)
De vragen van mister
Motley (/Archief
/Blog/De_vragen_van_mister_M
Paper Podium
(/Archief
/Blog/Paper_Podium/)
De roes (/Archief
/Blog/De_roes/)
Liefde (/Archief
/Blog/Liefde/)
Prelude Afghanistan
(/Archief
/Blog/Prelude_Afghanistan/)
Autobiografie (/Archief
/Blog/Autobiografie/)
Expo's (/Archief
/Blog/Expo_s/)
Hanne Hagenaars
(/Archief
/Blog/Hanne_Hagenaars/)
Eindexamens 2011
(/Archief
/Blog/Eindexamens_2011/)
I am a bird (/Archief
/Blog/I_am_a_bird/)
MotleyXL (/Archief
/Blog/MotleyXL/)
Glans (/Archief
/Blog/Glans/)
Dr. Motley (/Archief
/Blog/Dr._Motley/)
Verdwaalde
kunstuitingen (/Archief
/Blog/Verdwaalde_kunstuitingen
Angst (/Archief
/Blog/Angst/)
Studio studio (/Archief
/Blog/Studio_studio/)
Op reis (/Archief
/Blog/Op_reis/)
Opdrachten (/Archief
/Blog/Opdrachten/)
Homepage (/Archief
/Blog/Homepage/)
Miss Motley (/Archief
/Blog/Miss_Motley/)
Lowlands 2010
(/Archief
/Blog/Lowlands_2010/)
Volkskunst (/Archief
/Blog/Volkskunst/)
Kunstvlaai 2010
(/Archief
/Blog/Kunstvlaai_2010/)

Nummers (2003 -

Sophie Walraven - #Wienzebek

Heske ten Cate (/search/?cmd=author&author=67) 08 jan 2012 | **(/print/post/828/)**

Het is lastig bij te houden; zelfs een hele dagtaak om als kunstenaar van deze tijd je te profileren via Facebook, Twitter, LinkedIn, kunstfora en andere digitale kanalen. Toch is het een nieuwe, begaanbare weg en democratisch platform bovendien, waar kunst even gemakkelijk over de virtuele toonbank vliegt als bij kunstinstellingen en galeries. Sommige kunstenaars zweren erbij, vinden de wet van de meeste stemmen gelden prettig. Zo ook Sophie Walraven. Ze verkoopt niet alleen veel werk online, maar haalt ook haar inspiratie van Facebook en Twitter.

‘Ik heb één keer een subsidie aangevraagd, al was dat wel schoorvoetend. Honderd formulieren invullen, in de mooiste kleren mijn werk aanprijzen en dan tezamen tot de conclusie komen dat mijn werk zich meestal afspeelt in de openbare (virtuele) ruimte of guerrilla is, met als gevolg dat ik geen subsidie nodig heb. Er komen soms mensen naar mijn atelier die zeggen dat ik een beurs kan krijgen, maar ik weet inmiddels uit ervaring dat wanneer ik ‘ja’ zeg op dat geld, ik me ook aan conventies van de geldschieter dien te houden. Ik voel me op dergelijke momenten een dikke worst die door een heel klein gaatje geduwd moet worden. Daarom heb ik een paar jaar geleden besloten om geheel zelfvoorzienend te zijn. Door die beslissing ben ik van een dikke worst getransformeerd naar een scherpe speerpunt die kaarsrecht op de roos afsuist.’

Sophie Walraven doet me denken aan een Romantische kunstenaar als ik haar vol vuur zie vertellen. Ze is een kunstenaar, kan niet anders, zo zegt ze zelf, maar tegelijkertijd vindt ze de kunstwereld destructief en huichelachtig. Zij kiest de ascetische weg, die hobbelig en schraal is soms, met af en toe gebrek aan geld of erkenning. Dit betekent onder andere dat ze de huur van haar huis heeft moeten opzeggen en met hebben en houwen haar atelier is ingetrokken (een prachtig atelier weliswaar). Deze beproevingen lijken haar enkel standvastiger te maken en doen haar vechten als een leeuwin voor haar visie, erkenning en zelfstandig inkomen.

Via Facebook benaderde Walraven mij over haar kunstproject *#Wienzebek*. Dit werk, nog in wording, is geïnspireerd op het dagelijks leven in de wereld die Twitter heet. Tevens onderzoekt ze de verhoudingen tussen ‘volgers’ op Twitter en hun ‘boodschappers’. Walraven is voornamelijk een boodschapper op Twitter. Ze vertelt me hoe dit zo is gekomen: ‘Als ik aan het

2010) (/Archief /Nummers/)
Stuk! (/Archief /Nummers/24/)
Het kantoor (/Archief /Nummers/23/)
Volkskunst (/Archief /Nummers/22/)
De kunstenaar (/Archief /Nummers/21/)
Rondom de dood (/Archief /Nummers/20/)
Magie (/Archief /Nummers/19/)
Imago (/Archief /Nummers/18/)
Kopie! (/Archief /Nummers/17/)
De stad (/Archief /Nummers/16/)
Taal (/Archief /Nummers/15/)
Barbaren! (/Archief /Nummers/14/)
Het bewijs (/Archief /Nummers/13/)
Licht (/Archief /Nummers/12/)
Gevonden (/Archief /Nummers/11/)
Muziek (/Archief /Nummers/10/)
Idealen! (/Archief /Nummers/9/)
De jacht naar liefde (/Archief/Nummers/8/)
Wonen en wonen (/Archief/Nummers/7/)
Mister Motley zoekt systeem (/Archief /Nummers/6/)
Mister Motley eet alles (/Archief/Nummers/5/)
Mister Motley en zijn schaduw (/Archief /Nummers/4/)
Hangt los (/Archief /Nummers/3/)
Familie issues (/Archief/Nummers/2/)
Op straat (/Archief /Nummers/1/)

Manual
De leukste *manuals* (http://www.motleymanual.nl) zijn verzameld op motleymanual.nl (http://www.motleymanual.nl)

Meer dan een Magazine (/Archief /Extra/)

schilderen ben, dan zit ik volledig in mijn hoofd. Mijn leven in het atelier is stil en de leegte komt geregeld op me af. Wanneer ik die leegte ervaar, ontstaan er goede, unieke ideeën die zorgen voor enthousiasme vanbinnen, maar niemand om het mee te delen. Ik vind het fijn om gedachten te ventileren, goede ideeën uit te wisselen, met zowel bekenden als totaal vreemden. Zo ben ik beland bij Twitter. Inmiddels heb ik ruim 600 volgers, die dagelijks reageren op wat ik online zet. Soms zijn dat onzekere ideeën, dan weer grappen of foto's van mijn werk. Ik til het doek van mijn leven behoorlijk hoog op, geen tipje van de sluier: de sluier is nagenoeg verdwenen.' Op mijn vraag hoeveel van haar volgers ze in 'het echt' kent, antwoord ze: ' … eigenlijk heel weinig.'

Zelf sta wat sceptisch tegenover Twitter. Eerlijk, ik voel altijd weerstand wanneer mensen over hun 'followers' spreken. Ik heb ooit bedacht dat ik Twitter hét medium vind bij uitstek voor de onzekere, pronkzuchtige mens. In het boek *Connect!* van Menno Lanting dat enkel gaat over hoe de mens gebruik maakt van sociale media, noemt hij Twitteren ook wel: 'het verplaatsen van lucht'. Zo verklaart hij dat mensen voor ruim 40% enkel hun hersen-uitwerpselen dumpen op dit platform, om zo reacties te krijgen als boodschapper, van anonieme volgers. Volgens Walraven ligt juist in dit dagelijkse gebrabbel het belang van een dergelijk medium. 'Twitter belichaamt de eerlijkste vorm van sociale media, in tegenstelling tot bijvoorbeeld Facebook, waarin iedereen 'opereert' onder eigen naam, met als gevolg daarvan dat er een valse 'ik vind jou geweldig' cultuur ontstaat. De anonimiteit op Twitter zorgt voor een eerlijke dwarsdoorsnede van onze maatschappij. Bij Twitter regeert de binnenkant, met zonzijden en grillige zielenroerselen.'

Met enkele maanden intensief Twitteren ontwikkelde Sophie Walraven een ongeremde interesse naar haar Twitter volgers. Wie waren de mensen die vaak moesten lachen om haar grappen? Wie waren het die trouw iedere ochtend op haar intieme opmerkingen raad gaven? Wie waren de mensen die haar dagelijks stimuleerden door te gaan met het maken van haar kunst? In plaats van enkel delen kreeg Walraven de onbedwingbare behoefte haar volgers te leren kennen. Deze behoefte kwam gelijk op met de droom eigenzinnige portretten te schilderen. Deze droom en de behoefte komen naadloos samen in haar kunstwerk *#Wienzebek*.

'Ik download een portretfoto van een volger. De foto ken ik van zijn of haar profiel, maar enkel van vluchtig kijken. Vervolgens laat ik de foto groot op mijn scherm verschijnen en begin ik te schilderen. Het zijn vluchtige portretten, maar het dwingt mij langdurig te kijken naar de mensen waar ik mijn leven aan openbaar. Ik zie hun ogen en de kleine rimpeltjes er rondom heen. Ik zie hun haren, de hoeveelheid, de kleur, de blik, de neusgaten en de droeve of krullende mondhoeken. Na het schilderen van een portret lijkt het ineens op diegene in mijn atelier aanwezig is geweest. Naar sommige volgers, die ik waarschijnlijk nooit fysiek zal ontmoeten, heb ik indringender gekeken dan naar mijn alledaagse vrienden. Als het portret af is, fotografeer ik het werk en zet ik de afbeelding op mijn account met als bijschrift: #Wienzebek? [wiens hoofd is dit? –red.] Niet alleen pleeg ik een intieme en ingrijpende inbraak op de grijze scheidingslijn tussen virtueel en fysiek, met het plaatsen van de foto terug op het account, forceer ik mijn volgers met elkaar te communiceren en naar elkaar te kijken. Voor veel mensen die mij volgen is het gewoon een leuk spel: Wie zou Sophie vandaag gaan schilderen? Voor anderen is het licht choquerend dat een, fysiek onbekende, kunstenaars ongevraagd hun portret geschilderd heeft. De reacties variëren tussen extreme uitgelatenheid of het compleet negeren van het bericht. Over het algemeen wordt er heel positief op gereageerd.'

Heel even twijfel ik of Walraven het kunstproject doet om aanmoediging en bevestiging van haar volgers te krijgen, maar op mijn vraag wat ze zou hebben gedaan als er negatief gereageerd zou zijn op haar vrijpostige portretten antwoordt ze vastberaden: 'Ik heb het niet gedaan om iedereen te bedanken. Het is een manier om mijn volgers individueel op een andere manier te leren kennen . Het project is geboren uit mijn onbedwingbare nieuwsgierigheid naar deze mensen.'

(http://facebook.com/share.php?u=http://archief.motleysalon.com/Homepage/2012/01/08/Sophie_Walraven_-_Wienzebek/) | *(http://twitter.com/share?url=http://archief.motleysalon.com/Homepage/2012/01/08/Sophie_Walraven_-_Wienzebek/&text=%23mister+motley+%3A+Sophie+Walraven+-+%23Wienzebek&counturl=http://archief.motleysalon.com/Homepage/2012/01/08/Sophie_Walraven_-_Wienzebek/)* | *(#share-mail)* | tag - *Sophie Walraven (/search/?cmd=tag&tag=1221)*, *Twitter (/search/?cmd=tag&tag=1222)* | *5 reacties (/Homepage/2012/01/08/Sophie_Walraven_-_Wienzebek/#comment)*

Marita | 09 januari 2012 09:07

Volg je volgers; je hebt de wereld weer eens op z'n kop gezet lief bekje!

hans walraven | 09 januari 2012 10:28

Leuk artikel Sophie; en die Heske ten Cate
heeft het aardig in de gaten!

Johan | 10 januari 2012 14:57

Leuk stuk!

Elisabeth Hendricks | 10 januari 2012 15:22

Top!! Helemaal leuk! Weer eens een andere invalshoek!

Jan Poldervaart | 10 januari 2012 16:48

Zo wordt Walravens Twitter toch nog een facebook.
Leuk project.